

osho

her Şeye sahipsiniz kendiniz hariç!

Yeni bir yaşamın anahtarı

DESTEK YAYINLARI: 1328

FELSEFE: 42

OSHO / HER ŞEYE SAHİPSİNİZ KENDİNİZ HARIÇ!

Yayına Hazırlayan: Tuğba Sarıünal

Her hakkı saklıdır. Bu eserin aynen ya da özet olarak hiçbir bölümü, yayınevinin yazılı izni alınmadan kullanılamaz.

İmtiyaz Sahibi: Yelda Cumaloğlu

Genel Yayın Yönetmeni: Ertürk Akşun

Felsefe Serisi Yayın Koordinatörü: Özlem Küskü

Son Okuma: Devrim Yalkut

Kapak Tasarım: İlknur Muştı

Sayfa Düzeni: Cansu Poroy

Sosyal Medya-Grafik: Tuğçe Budak - Mesud Topal

Destek Yayınları: Ağustos 2020 (3.000 Adet)

4. Baskı: Ekim 2020

5.-6. Baskı: Kasım 2020

7. Baskı: Şubat 2021

8. Baskı: Mayıs 2021

Yayıncı Sertifika No. 13226

ISBN 978-605-311-943-2

© Destek Yayınları

Abdi İpekçi Caddesi No. 31/5 Nişantaşı/İstanbul

Tel. (0) 212 252 22 42

Faks: (0) 212 252 22 43

www.destekdukkani.com

info@destekyayinlari.com

facebook.com/DestekYayinevi

twitter.com/destekyayinlari

instagram.com/destekyayinlari

Deniz Ofset – Çetin Koçak

Sertifika No. 48625

Maltepe Mahallesi

Hastane Yolu Sokak No. 1/6

Zeytinburnu / İstanbul

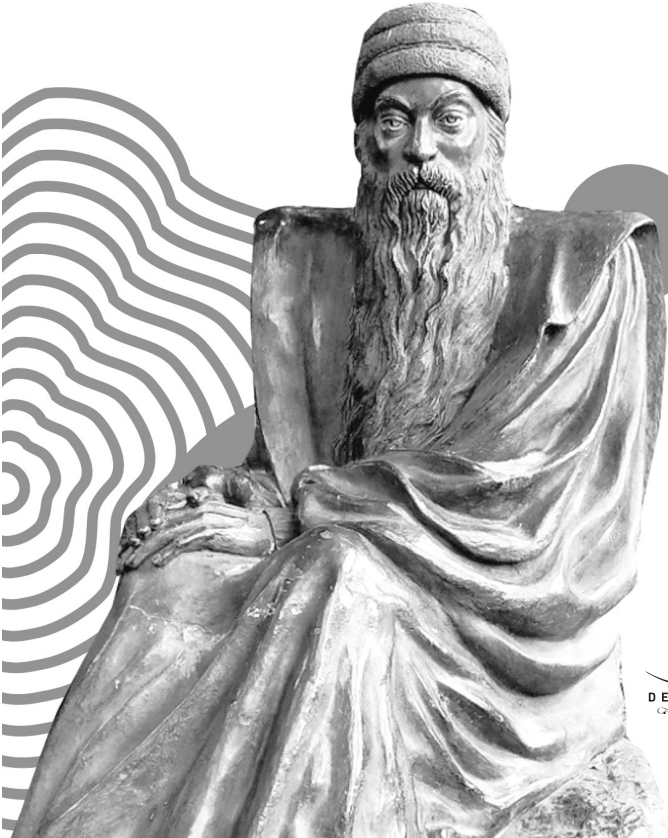

osho

her Şeye sahiptiriz kendiniz hariç!

Yeni bir yaşamın anahtarı

Yayıma Hazırlayan: Tuğba Sarıunal

DESTEK
Yayınları

Giriş

Yaşadığımız yüzyılın toplumsal ve bireysel sorunlarına dair yaptığı tespitlerle milyonlarca mutsuz insanı peşinden sürüklemeyi başaran ve modern zaman gurusu olarak adlandırılan sıra dışı bir filozoftur Osho. Kimilerine göre sistemin içinde bunalmış mutsuz insanları sömüren bir provokatör, kimilerine göre ise onların kendilerini tanımasına vesile olan spiritüel bir araçtır.

Devletlerle girdiği çatışmalar, farklı bölgelerde oluşturduğu komünler ve yasadışı faaliyetleri yüzünden hukuki cezalara çarptırılrsa da, yaşattığı deneyimler açısından dikkate alınmaya değer bir hayata sahiptir. Belki de problemi o kadar iyi tasvir etmiştir ki insanlar çözümün onda olduğunu düşünerek peşinden gitmiştir. Ancak arayışımız ne olursa olsun bir kişi ya da topluluğa sorgulamadan adandığımızda yaşanacak olanlara dair iyi bir örnek teşkil etmektedir. En anlamlı arayışın kendimize has olduğunu unutmayın. Anlamayı, anlam-

landırmayı ve sorgulamayı es geçtiğimiz her dakika birimleri tarafından oluşturulmuş fikirlere kolayca adapte olabiliriz. Oysa Osho şöyle der:

“Hayatın kendi başına bir anlamı yoktur. Hayat bir anlam oluşturma fırsatıdır. Anlamın keşfedilmesi değil, oluşturulması gerekir. Anlamı, ancak onu oluşturursan bulursun. Orada bir çalının arasında durmuyor. Yani sağına soluna bakınca, biraz arayınca bulamazsın. O bulunacak bir kaya gibi durmuyor. O, oluşturulacak bir şiir, söylenecek bir şarkı, edilecek bir danstır. O senin kendinle münasebetine hastır.”

Ve ekler:

“Hayatın benim söylememle değişmez. Hayatın sadece, sen sözlerimde doğru bir şeyler görüyorsan değişebilir. Benim söylediklerimi doğrudan benimseme. Üzerine düşün ve zekânla test et.”

Kendi yolculuğumuzun anlamını ararken bir arada yaşamayı öğrenmek ve dünyayı bulduğumuzdan daha iyi bir yer haline getirmek zorundayız. Sen sen olduğun için ben değerliyim. Ben ben olduğum kadar dünyaya faydalıyım. Ben olmasaydım sen de olamazdın.

---

* Yeni Bir Yaşamın Anahtarı, Osho, Butik Yayıncılık

Seni değerli kıldığım kadar ben de değerliyim. Sana verdiğim söz kadar kendime sadığım. Bana tanıdığın hak kadar özgürsün. Bana baktığında gördüğün sensin. Senin aynan temizse ben de temiz görüneceğim. Ben, beni keşfedersem senin değerini bilirim. Sen sen olarak ben de ben olarak birlikte yaşamaya ne dersin?

Tuğba Sariüinal

*“Sadece
kendinle bir şey
yapabilirsin.
Dünyadaki başka
kimseyi
değiştiremezsin,
sadece kendini
değiştirebilirsin.
Mümkün olan
tek devrim budur.
Mümkün olan tek
dönüşüm kişinin
kendisinin olandır.”*

Osho kimdir?

Provokatör mistik, asi ruh, sıra dışı filozof, modern çağ gurusu ve özgür spiritüel olarak bilinen Osho 11 Aralık 1931 tarihinde, Hindistan'ın Madhya Pradesh eyaletindeki Kuchwada'da dünyaya gelmiştir. Gerçek adı Chandra Mohan Jain'dir. 1970 yılından itibaren Amerika'da yaşadığı dönem süresince Bhagwan Shree Rajneesh adını kullansa da, hayatının son dönemlerinde benimsediği mahlas olan Osho ile tüm dünyada tanınmıştır. Osho, Japon dilinde öğretmen anlamına gelmektedir.

Çocukluk yıllarından itibaren felsefeye yoğun ilgi duyan Osho, en çok "ben" duygusu üzerine yoğunlaşmıştır. Meditasyonu modern zamana uyarlamış, dünyayı anlamak isteyen insanın önce kendini tanıması gerektiğini savunmuş ve özgürlüğün en kıymetli hazine olduğunu vurgulamıştır. Kendisinden önce gelen tüm eğitimci, bilgin ve kâşiflerin öğretilerini kendi bilgi süzgecinden geçirerek eleştirmiş ve yeni bir akım ortaya çıkarmıştır.

Çocukluğunu sevgi dolu bir ailede geçiren Osho, henüz yedi yaşındayken çok sevdiği dedesinin ölümüne şahit olmuş ve hayata dair ilk büyük farkındalığını bu şekilde yaşadığını belirtmiştir. Esaretin açlıktan daha ölümcül olduğunu savunan ailesi tarafından özgür bir çocuk olarak yetiştirilen Osho, liseyi bitirdikten sonra Hitkarini Koleji'nde eğitim almaya başlamış ancak okutmanlardan biriyle yaşadığı bir tartışma sonucunda kaydını Jain Koleji'ne naklettirmiştir. Üniversiteyi bitirdiği ilk yıl Jabalpur'da Bhanvartal bahçelerindeki bir ağacın altında meditasyon yaparken aydınlandığını ve aklında biriken kelimeleri insanlarla paylaşma zamanının geldiğini söylemiştir.

1955 yılında Sagar Üniversitesi Felsefe Bölümü'nde lisans eğitimini tamamlayan Osho, aynı yıl yüksek lisans eğitimine başlamış ve bir süreliğine Jabalpur Üniversitesi'nde felsefe dersleri vermiştir. Üstün zekâsı ve hızlı öğrenme yeteneğinin yanı sıra kendi bölümünde gerçekleştirdiği yenilikçi eğitim sistemleri, Hindistan'daki üniversitelerde hızla kabul görse de özgürlüğü benimseyen tarafı pek çok kez yönetimlerle ters düşmesine neden olmuştur. Okutmanlığa başladığı Sanskrit Koleji'ndeki rektör yardımcısı tarafından, öğrencilerin ahlaki, karakteristik ve dini düşünceleri üzerinde tehlike unsuru olduğu gerekçesiyle rapor edilmiş, başka bir üniversitede profesörüyle tartışınca disiplin kuruluna sevk edilmiş, bir kez işten çıkarılmış ve bir kez de kendi isteğiyle ilişkili olduğu üniversiteden istifa etmiştir.

Ancak yaşadığı tüm sorunlu ilişkilere rağmen henüz 29 yaşındayken profesör unvanını almaya hak kazanmıştır. O yıllarda yaşadığı olumsuz deneyimleri kendi sözleriyle şöyle açıklamıştır:

“Üniversitede öğretmen olduğumda dedim ki: ‘Ben kime ders vereceğim? Bu masalara ve sandalyelere mi? Bu nasıl bir saçmalık? Size bu şekilde oturmanızı kim söyledi? Birbirinize karışın ve önüme gelin.’

Böyle dedim çünkü sınıfa girdiğimde kızların bir köşede oturduğunu, önümde dört beş boş sıra olduğunu, oğlanların diğer köşede oturduğunu gördüm.

Tereddüt ettiler. Bir öğretmenin onlara karışmalarını söylediğini hiç duymamışlardı. Dedim ki: ‘Hemen karışın, aksi halde rektör yardımcısına son derece doğaya aykırı, gayri-psikolojik bir şeyin olduğunu raporlayacağım.’

Yavaş yavaş, tereddütle... Dedim ki: ‘Tereddüt etmeyin! Yerinizden kıpırdayın ve karışın. Benim sınıfımda ayrı oturamazsınız. Ve bir kıza dokunmaya çalışmanız ya da bir kızın gömleğinizi çekiştirmeye çalışması umurumda bile değil; doğal olan her şeyi kabul ederim. Bu yüzden orada donmuş, küçülmüş bir halde oturmanızı istemiyorum. Benim sınıfımda olmayacak bu. Birlikte olmaktan keyif alın. Birbirinize notlar, taşlar, mektuplar attığınızı biliyorum. Buna gerek yok. Gidip yanına oturun, mektubu ya da ne istiyorsanız onu kıza verin

ya da erkeğe çünkü aslında hepiniz cinsel açıdan olgunsunuz; bir şey yapmalısınız. Ve felsefe okuduğunuza göre kesinlikle delisiniz! Bu zaman, felsefe okuma zamanı mı? Zaman dışarı çıkıp sevişme zamanı. Felsefe başka bir şey yapamadığınız, ihtiyarlık içindir, o zaman felsefe okuyabilirsiniz.’

Hepsi çok korktu. Yavaş yavaş gevşediler ama diğer sınıflar onları kıskanmaya başladı. Diğer profesörler rektör yardımcısına rapor vermeye başladılar. ‘Bu adam tehlikeli biridir. Kızlarla oğlanların hepimizin yasakladığı şeyleri yapmasına izin veriyor. Onların iletişime geçmesini engellemek yerine onlara yardım ediyor! Diyor ki: Aşk mektubu yazmayı bilmiyorsanız bana gelin. Ben size öğretirim. Felsefe ikincildir, fazla değildir. İki senelik dersi altı ayda bitiririz. Kalan bir buçuk senede zevk alır, dans eder, şarkı söyleriz. Endişelenmeyin.’

Sonunda rektör yardımcısı beni çağırmak zorunda kaldı ve şöyle dedi: ‘Bütün olan biteni duydum. Ne diyorsun?’

Dedim ki: ‘Üniversitede öğrenci olmuş olmalısın.’

‘Evet...’ dedi. ‘Oldum. Aksi halde nasıl rektör yardımcısı olabilirdim?’

Dedim ki: ‘O zaman biraz geri dön ve kızların uzakta, senin uzakta oturduğun günleri hatırla. Kafandan ne geçiyordu?’

‘Çok tuhaf bir adama benziyorsun...’ dedi. ‘Gelmeni istedim çünkü bir şey hakkında bilgi almak istiyordum.’

Dedim ki: ‘Bunu daha sonra ele alırız. İlkönce sorumu yanıtla. Ve dürüst ol; aksi halde yarın tüm üniversitenin, tüm profesörlerin ve öğrencilerin önünde sana açık açık meydan okurum. Konuyu tartışırız ve onların oy vermesine izin veririz.’

Dedi ki: ‘Heyecanlanma. Belki haklısın. Hatırlıyorum. Artık yaşlı bir adamım ve umarım bunu kimseye söylemezsin, kızları düşünürdüm. Profesörü dinlemezdim, profesörü kimse dinlemezdi. Kızlar notlar fırlatıyordu, biz notlar fırlatıyorduk, mektuplar alınıp verilirdi.’

‘O zaman...’ dedim. ‘Gidebilir miyim?’

‘Elbette...’ dedi. ‘Git ve ne yapmak istiyorsan yap. Seninle herkesin önünde karşılaşmak istemiyorum, kazanacağını biliyorum. Haklısın. Ama ben zavallı bir adamım; görevimi yerine getirmem gerek. Böyle bir şey yapacak olursan hükümet beni bu rektör yardımcılığından atar.’

Dedim ki: ‘Rektör yardımcılığı benim umurumda değil. Sen rektör yardımcısı kal ama bir daha beni asla çağırma. Pek çok şikâyet gelecektir ama şu anda sana açıkça söylüyorum, her seferinde ben haklı olacağım.’

‘Anladım’ dedi.

Sonra öğrenciler, benim dersimi almayan kız ve oğlanlar bana sormaya başladılar: ‘Biz de gelebilir miyiz?’

Dedim ki: ‘Felsefe hiç bu kadar merak uyandırmamıştı. Gelin! Herkes gelebilir. Ben hiç yoklama almam. Her ay, yoklama defteri gidecekken, öylesine doldururum

– yok, var, yok, var. Yalnızca herkesin derslerin yüzde yetmiş beşinden fazlasına girmiş görünmesine dikkat ederim, böylece sınava girebilirler. Umurumda değil. Bu yüzden gelebilirsiniz.’

Sınıflarım tıka basa doldu. İnsanlar pencerelerde oturuyordu. Ve aslında hepsinin başka sınıfta olması gerekiyordu.

Sonra yine şikâyetler gelmeye başladı ve rektör yardımcısı dedi ki: ‘Bu adam hakkında şikâyet getirmeyin. İnsanlar dersinize gelmiyorsa bu sizin sorunuz. Ben ne yapabilirim? Onu tercih ediyorlarsa, o ne yapabilir? Ve onlar felsefe öğrencisi değil ama sizin tarih, ekonomi, politika derslerinize gelmek istemiyorlar. Ben ne yapabilirim? Ve o adam bana meydan okudu: Bir daha asla beni çağırma, yoksa herkesin önünde karşı karşıya geliriz dedi.’

Ama her bölümden o kadar çok şikâyet geldi ki sonunda rektör yardımcısı yanıma geldi. Beni çağırmamasının daha iyi olacağını biliyordu; sınıfıma gelmek zorunda kalınca gördüklerine inanamamıştı.

Felsefede pek az öğrenci olur çünkü felsefe para kazandıran bir konu değildir. Ama sınıf tıka basa doluydu ve onun girebilmesi için bile yer yoktu. Diğer öğrencilerle birlikte kapının arkasında durduğunu gördüm. Öğrencilere dedim ki: ‘Rektör yardımcısının içeri girmesine izin verin. Bırakın o da burada gerçekleşen sahnenin tadını çıkarsın.’

İçeri girdi. Gözlerine inanamıyordu. Kızlar oğlanlar hep birlikte oturuyor ve neşeyle beni dinliyorlardı. Tek bir rahatsızlık yoktu çünkü rahatsızlıkları kökünden önlemiştik. Artık her oğlan kız arkadaşının yanında oturuyordu. Taş, mektup atmalarına gerek yoktu. İhtiyaç yoktu.

Dedi ki: 'Böyle kalabalık bir sınıfta iğne atsan işitilecek bir sessizlik olmasına inanamıyorum.'

Dedim ki: 'Öyle olmak zorunda çünkü baskı yok. Öğrencilere gitmek isterlerse benden izin almalarına gerek olmadığını, çıkıp gidebileceklerini söyledim. İçeri girmek istediklerinde de giriyorlar. İzin almalarına gerek olmuyor. Burada olup olmamaları beni ilgilendirmez. Ben ders vermekten zevk alıyorum. Ders vermeye devam edeceğim – burada oturmak istiyorsan otur. Aksi halde kaybol. Ama kimse gitmiyor.' ”

Okutmanlık yapmaya başladığı ilk yıl bir yandan derslere devam ederken bir yandan da Rajneesh takma adıyla Hindistan'ın tüm bölgelerini dolaşmış ve kıraathanelerden seminer salonlarına kadar hemen her yerde her kültür ve dinden insana konuşmalar yapmıştır. Gandhi ve sosyalizmi eleştiren Osho'ya göre fakirliğin asıl sebebi sosyalizmdir ve Gandhi aslında iyimser bir âlim değil kendini fakirliğe adanmış ve bu durumdan hoşlanan bir mazoşisttir. Hindistan'ın kalkınması için

---

* *Provokatör Mistik*, Osho, Omega Yayınları, Çev. Niran Elçi

fakire sabretmeyi öğreterek zengini koruyan dinler yeterli değildir. Sadece daha fazla paraya sahip olmaları sebebiyle zenginlere iltimas geçen ve Tanrı heykellerine daha yakından ibadet edebilme hakkı veren bir din ilahi değil, sistemin korunması için düzenlenmiş bir figürdür. Ülkenin refahı adına dinlerden daha önemli olan şey doğum kontrolü bilincinin geliştirilmesidir. Kapitalizme duyduğu sempatiyi açıkça belirten Osho, yaptığı konuşmalarda bilim ve teknolojiyi her zaman ön planda tutmuştur. Dinlerin binlerce yıl ayakta kalmasını ise fakir kesimden varlığını korumaya çalışan zenginler tarafından desteklenmesine ve halkı bir arada tutarak kendi uyduruk yönetim biçimini devam ettirmeye çalışan yönetimlerin gayretine bağlamıştır. Özellikle Ortodoks Hint dinlerini hedef alan Osho, din adı altında gerçekleştirilen içi boş ritüelleri eleştirmiş, kurulan korku düzenine isyan edince de kendisiyle aynı fikre sahip pek çok insanı peşinden sürüklemiştir. 1962 yılında Profesör Rajneesh adıyla 3 ila 10 gün süren modern meditasyon kampları oluşturmuş ve özgürlükçü seksi anlattığı konuşmaları yüzünden Hint basınında “seks gurusu” lakabıyla anılmaya başlanmıştır.

Osho’ya göre meditasyon bir arınmadır ancak yaşanan döneme uyarlanması gereken bir süreçtir. Modern dünya insanının yaşadığı sıkıntılar, geçmiş travmaları ve gündelik hayatta yakaladığı hız geçmiştekinden farklı olduğu için geçmiş meditasyonlardan tam bir fayda sağlaması da mümkün değildir. Bu yüzden kendi

yöntemiyle dinamik meditasyon adı altında yeni bir arınma şekli geliştirmiştir. İnsanın kendisiyle baş başa kaldığı ve hiçbir şey yapmadan düşünceden arındığı pek çok zaman dilimi bile meditasyondan sayılabilir. Vurgu yaptığı tek bir kural vardır: Kesintisiz devamlılık... Meditasyon alışkanlığı edinmenin önemini ise şöyle açıklar:

“Hangi alıştırmayı seçersen seç, hayatının tamamı için seç. Üzerine çekici vurmaya devam et, zihnini dinleme. Zihnin seni ikna etmeye çalışacaktır ve zihin büyük bir baştan çıkarıcıdır. Kendini hasta hissettiğin için, başın ağrıdığı için, gece uyuyamadığın için, bütün gün boyunca dinlenmeyi hak edecek kadar yorulduğun için bugün meditasyon yapmaman gerektiğine dair bir sürü neden sayacaktır. Onu dinleme.”

1970 yılında ilk defa halka açık bir seans düzenlediği sırada hayatının geri kalanında kendisinin de bizzat uyguladığı dinamik meditasyon yöntemini bire bir uygulamalı olarak tanıtmıştır.

Aynı yıl kendi fanatik taraftar grubunu da yanına alarak Bombay’a taşınmış ve yüzlerce kez yaptığı halka açık meditasyon seanslarına son vermiştir. Bu dönemde ünü Batı’ya da yayılmaya başladığı için Avrupa’dan gelen pek çok meraklı ziyaretçi için konuşmalar düzenleyerek yeni öğrenciler yetiştirmeye devam